

- HOCKSTEIN [Rheydt : Dd] :: Hakstein, ± 1200, D KK 6.
- HOCQUINGHEN : Bo :: Hokningahem (17e et 18e) resp. Hokingahem (12e), 857 cop. 961 dont 4 copies 12e-18e, éd. DB, p. 57. — Okkaningahem, 877 cop. idem, éd. ib., p. 77. — Hockinghem, 1121 cop. 14e, A A 4/4 bis. — Okinguehem, 1164, P Ln 2588/8. — Hokinguehem, 1170, P Ln 2588/10.
Germ. *Hugininga haim* „habitation des gens de Hugin”.
- HOCRON [Fournes-en-Weppe : Li] :: Hokeron, 1222, L G L.
- HODEIGE : Wa :: Holdege, 1195, I J. — Hodege, 1221, I D.
Germ. *hulpijja-* n., collectif de *hulpijn-* f. „pente”?
- HODENG : Di :: Hosdenc, (1190?), L 28 H 5/145 (ident. dout.).
Cf. Houdain, Heusden.
- HÖDERATH [Overath : Kö] :: Hurterodhe, 1217, D Hs 5.
- HODISART [Baisy-Thy : Ni] :: Hodiersart, 1177, Q H.
Rom. *Hulpuhari exsartum* „essart de Hulpuhari” (*hulpu-* „enclin” + *harja-* m. „armée”).
- HODONK [Schaffen : Lv] :: Hodunc, 1201, Av A 71.
Germ. *hauha-* „hoog” + *dunga-* m. „zandige opduiking in moerassig terrein”.
- HODY : Hu :: Holdier, 1re moitié 11e cop. 12e, vita s. Amoris, Xr 18644-52, 6 r°. — Hodier, 1182, I F.
- HOEGAARDEN : Lv :: Huardis, ± 1053 kop. midden 12e, vita Baldrici, Ib 162, 3 v°; 1172, Le Tellier. — Hvguardis, begin 12e, Xr 18239-40, 45 v°. — Hugardis, 1139 kop. midden 13e, H Te 43 en 137; 1183, Av A 42; 1198, Ie P; (± 1200), X E 14248/1; 1205, X E 10965/2; 1209, Av A 80; 1221, X E 5566/29. — Hugardes, 1181, I M 8; 1183, Av A 41. —
- Hogardis, 1213, Tl 64. — Hugardie (gen.), 1223, Aa D 100.
Germ. *Huga*, gen. pl., „van de Hugas” + *wardum*, dat. pl. bij *wardō-* f. „wacht, uitkijkpost”.
- HOEILAART : Br :: Holar, 1186, X E 7013/27; 1217, X E 5566/16. — Holer, 1209, X E 7014/49. — Holart, 1210, X E 5885/17(1). — Holleir, 1215, X E 5566/13.
Germ. *hauha-* „hoog” + *hlāri-* n. „bosachtig moerassig terrein”. Dit laar wordt gevormd door de bovenloop van de IJse, zodat *hoog* hier een relativiteit uitdrukt ten opzichte van lager gelegen laren ; ligt in een inzinking.
- HOEK [Gent : Gt] :: Hoec, 1212, Gb A 12. — Houk, 1212, Gb A 13.
Germ. *hōka-* m. „hoek”. Dit voormalig stadsgedeelte wordt aan de noord- en zuid-oostzijde omspoeld door de Oude Leie.
- HOELBEEK : Tg :: de Holebeken, 1178, Av A 37.
Germ. *hula-* „hol : in een ravijn gelegen” + *baki-* m. „beek”.
- HOELEDEN : Lv.
Germ. *hauha-* „hoog” + *hlipa-* n. „helling”.
- HOENDERBOOM [Heze : Nb] :: Honrebom, 1172, Av A 28 en 29.
Germ. ? + *bauma-* „boom, afsluitboom”. Vermeld als terminus.
- HOENHORST [Freckenhorst : Mü] :: Honhurst, (1066-81) kop. mitte 12., D W RH9, 32 v°; (1081-1105) kop. id., ib. 33 r° (zweif. ident.).
Germ. *hauhon*, dat. sg. zu *hauha-* „hoch” + *hursti-* f. „waldige Anhöhe in Sumpfland”.
- HOENINGEN : Dd :: Hoangi, anf. 10., Le W 31 r°. — Hoingen, 1166, D M 1; 1166, K D 11. — Hoinch, 1168, K HUA 22 a. — Hoinche, Hoincge, 1202, D Kw 20. — Hvengin, 1217, D Kp 28.
Germ. *hauhingga-*, Kollektiv, resp. *hauhingum*, dat. pl., „bei den Höhenbewohnern”. Cf. Höingen, Höning, Höngen, Hönningen.